

Opgemerkt dient hier nog te worden, dat de postmeesters der Paardenposterij, in tegenstelling tot de door De Chambure gedane suggestie, geen bemoeienis kregen met de postwagendiensten noch – buiten de estafettendienst – met het brievenvervoer.

Wij stonden wat langer stil bij de voorgeschiedenis van het oprichtingsdecreet, ten einde meer reliëf te geven aan hetgeen hierna volgt over Rotterdam.

Was dan eindelijk dat oprichtingsdecreet uitgevaardigd, zo begonnen de moeilijkheden nu eerst goed. De Chambure kreeg opdracht voor de uitvoering van het decreet zorg te dragen, er rekening mee houdend, dat de dienst op 1 januari 1810 in werking zou treden.

De diverse stations moesten nu georganiseerd worden, de postmeesters benoemd en het *Postboekje* samengesteld. Bovendien werd het postbestuur benaderd door allerlei personen en instanties, die om een of andere reden belang hadden bij de op handen zijnde organisatie. Niet onvermakelijk in dit verband is het rekwest van H. Collot d'Escury, Heer van Heinenoord, om voor het traject Rotterdam-Strijensas de route over het Kuipersveer, waarvan hij eigenaar was, te doen vaststellen met uitsluiting van andere veren i.c. het veer bij Puttershoek. Volgens zijn argumentatie pleitte alles, vooral bij ongunstige weersomstandigheden, voor de keuze van het Kuipersveer. De inspecteur, die rapport over zijn verzoek moest uitbrengen en daarbij een schets van de situatie ter plaatse tekende, kwam echter tot precies de tegenovergestelde conclusie en adviseerde aan voerlieden of reizigers over te laten met welk veer zij, naargelang de omstandigheden, wensten over te varen. Bovendien, zo meende hij, kon concurrentie tussen de eigenaren der beide veren aan de reizigers alleen maar ten goede komen. . . .¹⁴⁾

De Chambure was van het begin af aan weinig optimistisch. Op zijn advies werd iedere inspecteur met de organisatie in zijn arrondissement belast, waarbij hij zelf coördinerend zou optreden. De tijd tot 1 januari 1810 oordeelde hij al direct te kort, doch de koning stond er op, dat die datum werd aangehouden.

Het ging allemaal weinig vlot en De Chambure was niet bijster content met de rapporten van de inspecteurs, hetgeen de directeur-generaal aanleiding gaf hen aan te manen door hun medewerking De Chambure in staat te stellen de organisatie zo spoedig mogelijk te voltooien. Op 27 november berichtte deze aan de directeur-